

فدک

بجای صد بهرنگی

پس از بنام ، چند خیابان و پارک و مدرسه که با ابتکار توده ها بنام شهیدای کمونیست نامگذاری شده بود بلافاصله با عکس العمل و قیاحت هر دو جناح (سابق) ضد انقلابی رژیم ارتجاعی حاکم مواجه شد . خیابان فدائی ، پارک گل سرخی و غیره بدستور توسلی مزدور و شریک سابق حاکمیت و شیردار اسبق جمهوری اسلامی ، " پاکسازی " شدند . تعداد معدودی خیابان و میدان ، بیمارستان و غیره بنام برخی از شهدای مجاهدین و رجال ملی نظیر دکتر سیدق و دکتر فاطمی در تهران و شهرستانها باقی مانده بود که بدستپال پوروش جدید و دختیانته تر ارتجاع پس از ۲۰ خرداد ، یکی پس از دیگری شنیر نام یافتند و با اسامی شخصتهای خیالی ، کلمات قلمبهی عربی و یا بنام مزدوران منگور و معدوم رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی نامگذاری شدند .

روزنامه های وابسته به رژیم در هفدهم مرداد اعلام کردند که نام ۱۱ خیابان ، میدان و پارک به پیشنهاد شهرداری و به دستور آیت الله کنفی تغییر یافته است از جمله خیابانهای تغییر نام یافته : میدان رضائیه ، خیابان کریم پور شیرازی و غیره است که به اسامی رهبران و مزدوران رژیم ، که مزد جنایات و خوش خدمتی های خود را در شامگاه ۷ تیر ماه ۶۰ دریافت داشته بودند ، نامگذاری شده است .

یکی دیگر از تغییر نامها ، تغییر نام " پارک صد بهرنگی واقع در نظام آباد شمالی بنام پارک فدک " می باشد .

" فدک " چیست ؟ آدم است ؟ اما مزاده است ؟ نوعی اطعمه ، اشربه یا البسه است ؟ از " سرداران صدر اسلام " است ؟ از " دانشندان و فضلا متاخر " است ؟ " هفتاد و دو شهید مظلوم " ؟ یک است که تاکنون " ناشناس " مانده بود ؟ هیچکدام ! برآجل سمای " فدک " ، به جستجو پرداختیم و حاصل جستجوهای خود را از صفحات ۴۲ - ۴۱ کتاب بارز - شنید " اسلام شناسی " نوشته بابک دوستدار ، انتشارات کاوه ، برای شما نقل می کنیم :

" علاوه بر آنچه که درباره ثروتها ، املاک و اراضی اولین پیروان پیغمبر و نخستین شخصیت های حکومت اسلامی گفته ایم (صفحات ۳۰ تا ۳۵) مسئلهی " فدک " می تواند بعنوان نمونه ای روشنی از مالکیت خصوصی در صدر اسلام ، مورد توجه قرار بگیرد . " فدک " دهکده و نخلستان بسیار بزرگی بود که دارای کشتزارهای سبز و خرم بود و در چند کیلومتری " مدینه " قرار

داشت و پیغمبر اسلام پس از جنگ و تسلیم شدن مردم فدک ، این سرزمین را به دخترش (فاطمه) بخشید ... بسیاری از سربازان و سپاهیمان " محمد " با این عمل پیغمبر مخالفت کردند و خواستند که طبق دستور قرآن (سوره انفال آیه ۴۱ و ۶۹) ، " محمد " ، " فدک " را بنسب و غنیمت جنگی ، بین آنها تقسیم کند ، امساک پیغمبر از تقسیم " فدک " خودداری کرد تا - مت آنرا بعنوان " ملک خصوصی " به دخترش واگذار نمود ... همیشه " محمد " سررد و

" ابوبکر صدیق " بر مسند خلافت نشست ، دست او داد تا کشاورزان و مزدوران دختر پیغمبر را از آنجا بیرون کردند و خود ، بنام خلیفه ای مسلمانان بر " فدک " جنگ انداخت ... دختر پیغمبر وقتی که از ماجرای " فدک " آگاه شد ، به مسجد ، نزد خلیفه رفت و گفت : پدر (پیغمبر) " فدک " را بمن بخشیده است و ترا این اجازه نبود که کشتزار مرا به ستم از من بستانی و مزدوران مرا از آنجا بیرونی

براشی ... حضرت محمد بعنوان یک زمیندار بزرگ ،

علاوه بر " فدک " دارای دهات و املاک فراوانی بود که از آنجمله میتوان از زمین ها و املاک زیر نام برد : ۱- برقه ۲- دلال ۳- اعواف ۴- صافیه ۵- مشیب ۶- حسنا ۷- وطیح ۸- مشربام ابراهیم ۹- سلازم و ...

... قابل ذکر است که پس از مرگ پیغمبر ، برای تقاضای ثروت او ، دعوا و نزاع شدیدی بین حضرت علی و عباس (عموی پیغمبر) جریان داشت ، سرانجام ، این دو برای قضاوت و داوری نزد " عمر " رفتند ، حضرت علی و عباس در حضور " عمر " بیکدیگر فحش و تاسزا گفتند ...

با توجه به آنچه گذشت و با توجه به دشمنی خونین رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی نسبت به زحمتکشان ، هیچ جای تعجب نیست که از جمله ضام های تغییر یافته (بر اساس مندرجات روزنامه ها) هفده مرداد ۶۰) ، تبدیل " پارک زحمتکشان واقع در جنوب غربی تهران به پارک رضوان " می باشد .

پاسداران دین " حامی مستضعفان " حتی نام خشک و خالی یک پارک را از زحمتکشان دریغ داشتند ، چراکه مفت خوری ، تن پروری ، برخورداری از کلیه مواهب و نعمات ناقابل زمینی ، از آن سرمایه داران و حامیان عمده بر آنهاست ، زندگی توام با فقر و محرومیت از آن زحمتکشان و یا بقول معروف از آن " مستضعفان " چه غم پس از مرگ (بویژه پس از شهادت در راه حفظ حاکمیت سرمایه داران) ، تمام مواهب و نعمات آسمانی از قبیل آب زمزم ، حوض کوثر ، میوه های بهشتی ، حوربان رضوان و تمام وعده های جفنگ و صد تا یک غاز به آنان تعلق خواهد داشت .

جنگ دولت ضد مردمی ایران و عراق ، برای سرمایه داران "خیرات"

و برای زحمتکشان ، مکافات پیاوردده است